Prohodul Adormirii Maicii Domnului

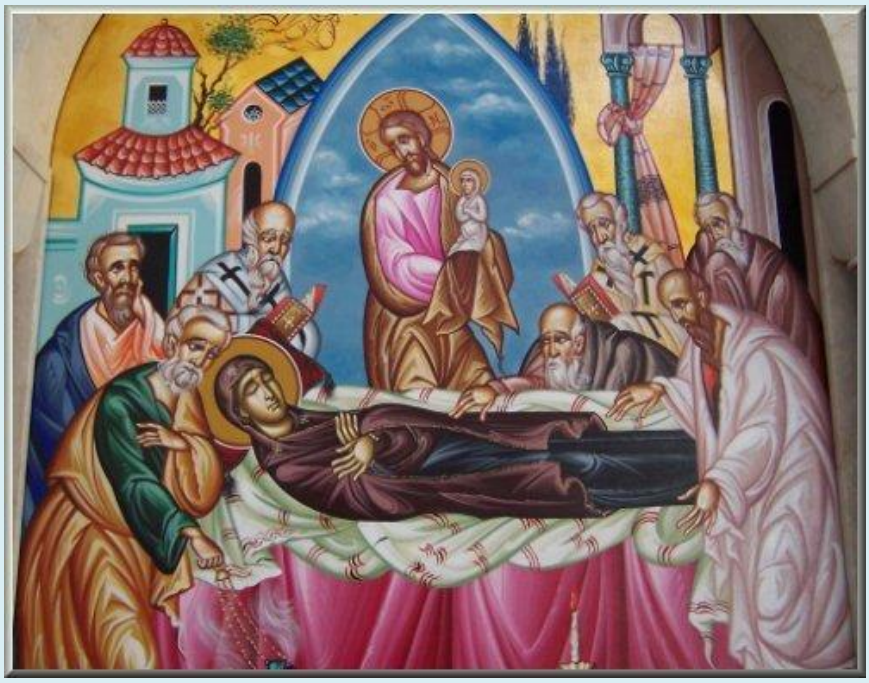

Adormirea Preasfintei Născătoare de Dumnezeu şi pururea Fecioarei Maria (s.v. 15 august / s.n. 28 august):

https://www.academia.edu/43999771/Adormirea_Preasfintei_N%C4%83sc%C4%83toare_de_Dumnezeu_%C5%9Fi_pururea_Fecioarei_Maria_15_august_

https://archive.org/details/adormirea-md

***

Materiale despre Adormirea Maicii Domnului:

https://independent.academia.edu/emystea/Adormirea-Maicii-Domnului

https://archive.org/details/@steaemy?query=Adormirea+Maicii+Domnului

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=+Adormirii+

&&&

Starea întâi

1. În mormânt Viaţă

Ai fost pus, Hristoase,
Şi-a vieţii Maică-acum intră în mormânt
Şi se mută la viaţa cea de sus.

2. Tu născând Viaţa,
Pe a tot-Dumnezeu
Şi viaţa, Prea Curată schimbând-o
La viaţa cea de sus te-ai şi mutat.

3. Te mărim pe tine,
Maică prea curată,
Şi-adormirea ta cinstim, prăznuind-o
Cu solirea-ţi pururea fiind păziţi.

4. Fericimu-te toţi,
O, prea sfântă Maică,
Închinându-ne cinstitei tale mutări,
Cea de care îngerii s-au minunat.

5. Te mărim pe tine,
Maică a lui Hristos,
Care fără de sămânţă ai zămislit
Şi a a ta mutare toţi o prea mărim.

6. Fericimu-te toţi,
Maică a lui Hristos
Ceea ce-ai pricinuit pe noul Adam,
Şi-adormirea-ţi cu credinţă o cinstim.

7. Te mărim, Fecioară
Pururea cinstită
Şi icoanei tale ne închinăm,
Ca la oglindirea sfântului tău chip.

8. Fericimu-te toţi,
Maică a lui Hristos,
Ca pe rugătoarea pururea pentru noi
Şi ca pe o solitoare pentru toţi.

9. A fericiţilor
Tăi părinţi străluciţi,
Tu prea fericită fiică lor te-ai făcut
Şi pe toate neamurile ai întrecut.

10. Drept-măritori preoţi
Şi popor credincios
Cu smerenie cădem la sicriul tău
Prea curată Maică lui Emanuil.

11. Mulţimea de pustnici,
Cete de cuvioşi
O, voi tineri şi fecioare, cu cei bătrâni
Cântaţi adormirea prea curatei Maici.

12. O voi domnitori mari,
Toţi acum lăudaţi
Strămutarea prea curatei Împărătese
Ce-a născut pe Împăratul tuturor.

13. Cine dar va spune
Bucuria multă
Ce-a cuprins pe Maica Domnului Iisus
Când i s-a vestit mutarea ei la cer.

14. Suind PreaCurata
Muntele Eleon
Şi în mână de la înger floare luând
Către Cel născut din ea se închina.

15. A muntelui saduri
Ţie ţi se-nchină,
PreaCurată, văzând ramura de finic
Ca la Maica Celui atotziditor.

16. Glasul Celui de sus
Fără veste-a grăit
De mutarea ta iubitului ucenic,
În Efes fiind cu slujba lui Hristos.

17. "Mergi la Ghetsimani
Iute şi prea degrab,
Căci se mută Maica Domnului sus la cer,
Făcând cea de pe pământ mutarea sa".

18. O, minuni străine,
Mari şi dumnezeieşti,
Cum de nori pe sus, Curată, s-aduseră
La înmormântarea ta, apostolii!

19. Venind de la margini
Ceata de ucenici
Minunat de nori purtatu-s-a prin văzduh,
Ca să-ngroape trupul Maicii lui Hristos.

20. De la margini vine
Ceata de ucenici,
Ca să-ngroape în mormânt prea sfântul său trup,
Cea mutată negrăit de pe pământ.

21. Dintre ale lumii
Margini pân-la margini,
Adunându-se soborul apostolesc
Pe cea fără de prihană prea măresc.

22. Coruri de la Arhangheli
Şi de la îngeri cete
Adunându-se la sfântă mutarea ta,
Te măresc în cânturi, spăimântându-se.

23. Stăpânul ca Fiu dând
Haruri Maicii Sale,
Din cereştile lăcaşuri s-a pogorât,
Ca pe-al Maicii Sale Duh să-l poarte sus.

24. La a ta curată,
Cinstit-adormire,
A venit întreg soborul cel îngeresc,
Iară ceata de apostoli te plângea.

25. Adevăr minune
Străină-i a privi
Şi-a vedea pe Dumnezeu ca un om primind
În mâini sufletul prea sfintei Sale Maici.

26. Ceea ce suit-ai
La lăcaşuri cereşti
Nu lipsi, Stăpâna noastră, privind spre noi,
Spre cei ce cu drag cinstim mutarea ta.

27. Înălţând Fecioara
Mâinile sale-n sus
Credincioşii toţi se roagă a fi păziţi
Prin mutarea ei la Fiul său iubit.

28. Mori acum şi te duci
La viaţa de sus
Ci să nu ne părăseşti pe noi, robii tăi,
Veşnic trează Solitoare pentru toţi.

29. Minune prea mare
Este a se vedea,
Cum ceea care Viaţa lumii născu
Morţii cei fireşti părtaşă s-a făcut.

30. Prunc fiind Iisus,
Fiul Celui de sus,
Se purta de prea curatele tale mâini,
Iar acum El poartă-n mâini sufletul tău.

31. Ucenice Petre
Şi ceilalţi ucenici
Bun rămas de petrecanie cuvântând
A cânta începeţi Maicii Domnului.

32. Fericimu-te toţi,
Maică prea curată,
Şi mutarea-ţi prăznuind, cu toţi te cinstim,
Căci te-ai dus de pe pământ la cei de sus.

33. Mutatu-te-ai de jos
La viaţa de sus,
Dară oştile de îngeri s-au înspăimântat,
Când al tău duh Tatălui ceresc ai dat.

34. Duşmanii tăi cei răi,
Şi prea înşelători
Vrând să-ţi ardă trupul ca nişte păgâni
S-au orbit de dreapta Celui Prea Înalt.

35. Sabie grozavă
Cu tăierea sclipi
Împotriva celui singur semeţ pornit
Spre curata Maică a lui Dumnezeu.

36. Nemernicul vrăjmaş,
Patul vrând a-ţi surpa,
Nevăzut a pătimit tăierea de mâini
Ticaloase ce de pat s-au fost atins.

37. A cereştilor oşti,
Dulci cântări şi frumos
Potrivite s-auzeau de toţi ce erau
Privind adormirea Maicii Domnului.

38. Ceea ce născut-ai pe Hristos Viaţa,
Spune dară cum de moarte te-mpărtăşişi?
O cunoaşte numai Cel născut al tău.

39. Prea curată Maică
Prea cinstită sfântă,
După strălucit-acum adormirea ta,
Apără pe cei ce cred întru Hristos.

40. Pe cei ce mutarea-ţi
Credincios prăznuiesc,
Tu-i acoperă şi-i apără de nevoi,
Prea curată totdeauna rămânând.

41. Din grele primejdii

Şi de limbi viclene
Scapi pe cei ce cântă-acum adormirea ta,
Prea cinstită Solitoare-a tuturor.

42. Către Domnul te am
Solitoare şi-ajutor,
Prea curată Născătoare de Dumnezeu,
Ca Tu din primejdii să mă mântuieşti.

43. Înainte îţi stăm,
Maica lui Dumnezeu,
Pomenirea ta din inimă lăudând,
Cântări sfinte cu buzele versuim.

44. Însufleţite Cer
Ce-ncăpuşi pe Domnul,
La cerească locuinţă te-ai ridicat
Şi pe lumea cea de sus ai luminat.

45. Cei ce cu dorinţa
Săvârşim, prea sfântă
Maică şi Fecioară, astăzi mutarea ta,
Mântuiţi să fim de patimi ne rugăm.

46. Proorocul David,
Strunindu-şi lăuta,
Te măreşte PreaCurată, cântându-te
Şi-adormirea ta cu drag vestind-o.

47. Credincioase cete
Cântă chivotului
Împletite versuiri de cereşti cântări
Celei duse la odihna cea de sus.

48. Ţie, ce născut-ai
Pe Hristos Viaţa
Cu credinţă îţi cântăm şi te prea cinstim
Şi mutarea ta, Fecioară o mărim.

49. Mulţime de oameni

Laudă pe Pruncă,
Mărind, PreaCurată, şi adormirea ta
Cea cântată de soborul îngeresc.

50. A toţi credincioşii
Din nevoi scăpare,
Miluieşte, Născătoare de Dumnezeu,
Pe câţi cântă astăzi adormirea ta.

51. Proorocii cândva,
PreaCurată, vestind
Adormirea ta, Fecioară, o au văzut
Şi mulţimi de îngeri o au lăudat.

52. Într-a morţii umbră
Se Îngroapă acum
Ceea ce născu Viaţa, mutându-se
De la voi la Tronul cel veşnic de sus.

53. Certaţi cu Dumnezeu
Fiind, ne-am împăcat
Întru tine, Născătoare de Dumnezeu,
Deci Fecioară adormirea ta mărim.

54. Prea lumii, Stăpână,
Preacurată privind,
Strălucit ca să se-ncuie-n mormânt acum,
O, tu sat Ghetsimani, te bucură!

55. Mult dumnezeiescul
David s-a bucurat
Psalmi cântând scularii tale celei din morţi,
O, tu al lui Dumnezeu sicriu sfinţit.

56. Săvârşim toţi astăzi
Ducerea de la noi
A Maicii Cuvântului, curăţindu-ne
Mintea, inima, trupul şi sufletul.

57. A Domnului Maică,

Pe cei drept-măritori
Care cinste dau mutării tale, fă-i tari
Împotriva luptătorilor vrăjmaşi.

58. Dar cum mori, Fecioară,
Care Viaţă ai dat,
Ca şi oamenii fireşti supuindu-te
Şi cum rabdă Cel născut făr-de păcat?

59. Strângându-vă margini,
Veniţi să fericim
Cea de-aci dumnezeiască petrecere
Către cer a Maicii Domnului acum.

60. Din curate-ţi sângiuiri
Luând trup Iisus,
Pe flămânzi i-a săturat prea îndestulat
Şi afară pe bogaţi i-a scos deşerţi.

61. De a ta mutare
Saltă firea acum,
Veselindu-se cu îngerii, oamenii,
Îngroparea ta de obşte săvârşind.

62. Ceea ce trup de lut
Lui Hristos dăruişi,
Zămislindu-l, Născătoare de Dumnezeu,
Rugăciunile noastre să nu le treci.

63. La puteri mai-nalte,
Cereştile Puteri
Au strigat zicând, acum pregătiţi-vă,
Ca pe Maica Domnului să o primiţi.

64. Preoţi şi norodul
Şi toţi cei credincioşi,
Cu smerenie te roagă, ca să primeşti,
O, Stăpână, rugăciunile lor azi.

65. Una PreaCurată,

Ţie toţi ne rugăm,
Ca prin blânzii şi miloşii tăi ochi frumoşi
Să priveşti spre noi smeriţii pururea.

66. Născând tu, Curată,
Pe Hristos Ziditor,
Din nevoi să mântuiască, roagă-te Lui,
Pe cei ce cu drag cinstesc mutarea ta.

67. Solitoarea lumii,
Scutul creştinilor,
Pe cei câţi scapă la tine acoperă-i,
De ispite şi nevoi păzind pe toţi.

68. Nădejdea toţi având
La tine, PreaSfântă,
Nenuntită, Născătoare de Dumnezeu,
În nădejdea ta noi nu ne poticnim.

69. Strigăm toţi cinstitul
Glas al lui Gavriil,
Bucuria tuturor credincioşilor:
Bucurie fie-ţi, Maica Domnului.

70. De orice ispite
Şi de multe nevoi
Ceea ce pe Dumnezeu PreaSfânt-ai născut,
Şi pe robii tăi acum să-i izbăveşti.

71. Fericimu-te toţi,
Maica lui Dumnezeu,
Pe care te-a închipuit stâlpul cel de foc
Şi pe noul Israil povăţuieşti.

72. Fericimu-te toţi,
Maica lui Dumnezeu,
Pe care Moisi de mult te-a văzut în rug
Ce nears ardea în muntele Sinai.

73. Fericimu-te toţi,

Maica lui Dumnezeu,
Scara-naltă insuflată, ce oarecând
S-a văzut de către dreptul Iacov.

74. Fericimu-te toţi,
Maica lui Dumnezeu,
Cea pe care Ghedeon te-a închipuit
Lâna udă ce pământul rourezi.

75. Te mărim, Lumina
Cea în trei străluciri
Pe Părintele, pe Fiul şi Duhul Sfânt,
Pe Treimea cea atotputernică.

76. Fericimu-te toţi
Credincioşii tăi fii,
Căci purtaşi pe Dumnezeu cel neîncăput
Ce în tine-a încăpea a primit.

77. Te mărim pe tine,
Preacurată Maică,
Şi prea sfântă adormirea ta o cinstim,
Şi mutarea ta de pe pământ la cer.

78. În mormânt Viaţă
Ai fost pus, Hristoase,
Şi-a vieţii Maică-acum intră în mormânt
Şi se mută la viaţa cea de sus.

Starea a doua

1. Cade-se (Cuvine-se) acum,
Ca să te mărim, Fecioară Maică
Mai cinstită fiind şi mai mărită mult
Decât toate Cetele cele de sus.

2. Cade-se acum
Să te fericim, Fecioară Maică,
Fericită totdeauna adevărat,
Mai mărită decât cei ce au ochi mulţi.

3. A te ferici
Se cuvine, pururea Fecioară,
Ca născând pe Făcătorul tău te-ai făcut
Decât cerurile cu mult mai presus.

4. Ca să te mărim
Se cuvine, Născătoare, Doamnă
Ca prin ale tale rugi să ne-acoperim
Pentru adormirea ta cea sfânt-acum.

5. Toţi cei credincioşi
Ai curatei Maice şi Fecioare
Adormirea-ţi cântând, zicem: bucură-te,
Solitoarea noastră caldă-a tuturor;

6. Primeşte-acum
De petrecere cântări, Fecioară,
Maică a Tot-Împăratului Dumnezeu
Şi trimite pace credincioşilor.

7. Monahi mulţi şi sfinţi
Şi-ale cuvioşilor soboare,
Cum şi cetele bărbaţilor credincioşi,
Din evlavie cu toţii te măresc.

8. Cete tinereşti,
Cu fecioarele drept credincioase,
De petrecere cântare strigaţi acum,
Pentru Maica sfânt-a lui Emanuil.

9. Trupul pământesc
Văzând ceata ucenicească,
Al tău, Maica Ziditorului tuturor,
Cu sfială tronul tău ţi l-au purtat.

10. Credincioşii toţi
Fericim pe cea acum mutată
Către ceruri, Născătoarea de Dumnezeu,
Că pe dânsa solitoare s-o avem.

11. Noul Israel,
Acum după sfânta datorie.
Cu cântări dumnezeieşti prea măreşte-n cor
A Fecioarei ducere la cei de sus.

12. Pe cei ce-ţi cântăm
Cu credinţă, prea curată Maică
Ce-ai născut pe Împăratul cerurilor,
Binecuvântează-ne pe noi de sus.

13. Prea curate mâini
Tinzând către Dumnezeu, Fecioară,
Ca o buna miluieşte şi-acoperă
Pe toţi care-şi pun nădejdea-n mila ta.

14. Priveghelnică
Rugăciune, curată Fecioară,
Primeşte acum cu milă şi cererea
Celor ce cinstim cu drag mutarea ta.

15. Pomeneşte-ne,
Maică şi Fecioară prea curată,
Prin a ta mutare sfântă, rugâmu-te
Şi a noastre greşeli nu le socoti.

16. Din multe nevoi,
Întâmplări, necazuri, izbăveşte
Pe acei care în tine nădăjduiesc
Şi cinstire adormirii tale dau.

17. Ucenicii toţi
La sicriul tău sosind în grabă,
Prin văzduh fiind purtaţi de pe unde-au fost,
În genunchi, Fecioară, ţi s-au închinat.

18. Toţi au povestit
Celei sfinte şi neprihănite,
Cum au fost răpiţi de nori din locurile
Unde stau şi predicau noroadelor.

19. Fără de bărbat
Ai născut, Fecioară prea curată
Dar şi moartă tu fiind, nu ai putrezit
Şi-ndoită închinare ai primit.

20. Cel de Dumnezeu
Primitor trup, ceata de apostoli
Îl îngroapă-acum strigând cu-ale tale rugi,
Moştenirea ta, Stăpână, apără.

21. Toţi Arhanghelii,
Stăpânii, Domnii şi Puteri toate,
Limbi, popoare, neamuri ale pământului
Adormirea Preacuratei lăudaţi.

22. Vas ales fiind,
Pavel a cântat pe Preacurata,
De petrecere cântare a glăsuit
Pentru ceea ce e mai presus de cer.

23. Sfărâmă Moisi
Mânios, a Sinaiului table,
Iar Stăpânul pe aceea ce L-a născut
O păzeşte-n ceruri vie pururea.

24. De mâini fu lipsit
În chip nevăzut semeţul vrăjmaş
Care-n faţa ucenicilor a încercat
Sicriul tău să răstoarne, o Maică!

25. Versuia cu glas
Mulţimea de oştire cerească,
De la margini pe pământ tainic alergând
La-ngroparea Maicii lui Emanuil...

26. Cu dumnezeieşti,
Cuvioase cântări împletite,
Îngroparea Născătoarei de Dumnezeu
Veniţi ca şi noi, acum, să lăudăm.

27. La mutarea ta,
Maică şi Fecioară prea curată,
Ţi-au cântat cu duioşie îngerii toţi,
Şi mulţime mare de popor creştin.

28. Tu, dintre femei
Întrecut-ai hotarele firii,
Căci tu singură avuşi adormirea ta,
Mai mărită decât orice muritor.

29. Preoţi şi popor
Adormirea-ţi cântă lăudând-o
Dezlegarea datoriilor ne rugăm
Dă-ne Maica Domnului la toţi acum.

30. Pe cei ce-au greşit,
Maică şi Fecioară prea curată,
Sfântă Pruncă, miluieşte-i, că mânecă
La locaşul tău cel ce-i dumnezeiesc.

31. Lanţurile rup
Ale tale rugi, curată Pruncă,
Şi din toată munca scapi pe cei ce cinstesc
Cu credinţă sfântă adormirea ta.

32. Strigă, o David,
Născătoarei de Dumnezeu, lira
Răsunându-ţi: auzi fiică mutarea ta
Către ceruri sus, de jos de pe pământ.

33. Minunat a fost
A privi de jos spre cer cum pleacă
Cerul cel însufleţit, Dumnezeule!
Minunate-s, Doamne, lucrurile Tale.

34. Cete îngereşti
Al tău pat cu bună-cuviinţă,
Maică şi Fecioară, ţi l-au acoperit
În vremea când tu, curat-ai adormit.

35. Danţuri netrupeşti
Cu dumnezeiască cuviinţă
Cânt-acum, curată, Cerul însufleţit,
Spre cereştile odihne tu mergând.

36. Către cer de jos
Al lui Aaron toiag se mută,
Care pe Hristos nespus L-a fost odrăslit
Şi rodeşte pomul vieţii veşnice.

37. Pe cea de demult
Scară-naltă de Iacov văzută,
Cea pe care o întări Iisus cu trup,
S-a mutat acum de pe pământ la cer.

38. Patul tăinuit,
Ne-ntinată Maică şi Fecioară,
La prea-sfinte locuinţe se suie acum
Nelipsit a locui cu Fiul Său.

39. Cartea curată,
În care cu trup s-a scris Cuvântul,
Se închide şi se mută, puindu-se
Întru ale Fiului curate mâini.

40. Daruri daţii-ţi-a
Peste fire, Fiul tău, Fecioară,
Nelipsit, Preasfântă Pruncă păzindu-te
Şi suindu-te la viaţa veşnică.

41. Cu adevărat
Ca pe o aleasă smirnă sfântă
Te sălăşluieşte-n Sfânta Preasfintelor
Cel Atoateziditor şi Fiul tău.

42. Viaţa a răsărit
Dintru tine, Preasfântă Fecioară,
În ce chip, dar trupul cel neîntinat
Se făcu acum morţii împărtăşit?

43. Casă te-ai văzut,
Preacurată Fecioară, vieţii,
Deci murind, îndată te-ai şi învrednicit
Totdeauna cu Hristos a vieţui.

44. Înstrunind acum
Buze prea curate-n loc de coarde,
Maicii Atotfăcătorului Dumnezeu
Imnuri de petrecere să întocmim.

45. Înălţarea-n cer
A curatei Maicii Tale, Doamne,
A unit acum pe oamenii cu îngerii,
Ţie lăudări de obşte aducând.

46. Pământeşti numiri,
Domnitori ce judecaţi noroade,
Tineri, tinere, cântare toţi să-nălţăm
Maicii Împăratului Hristos din cer.

47. Pomenirea ta
Cea cinstită, prea curată Maică,
Lăudându-ţi, o măresc toţi cei ce trăiesc
Şi făptura toată cu smerenie.

48. Prunca odrăslind
Dintru a lui Iesei tulpină,
Omeneşte Maica lui Dumnezeu muri
Şi-mpreună cu Fiul tău vieţuieşti.

49. Pământenilor,
Săltaţi şi vă minunaţi acuma,
Ca muntele cel prea sfânt şi dumnezeiesc
Desfătare a aflat la Fiul său.

50. Arătatu-s-a,
Preacurată, moartea ta pod vesel,
Pe care-ai trecut la ceruri de pe pământ
Şi la Fiul tău odihnă ai aflat.

51. Uşile cereşti
Se deschiseră ţie, Preasfântă,
Şi Puterile cereşti mult te-au lăudat
Şi pe-al tău trup Fiul l-a primit în cer.

52. Norii luminaţi
Au adus mulţimea de apostoli
De la marginea pământului, cuvios
Pe curata Maică Fiului s-o dea.

53. Preasfânt trupul tău,
Ucenicii plângându-l, Curată,
Fu stropit cu lacrimi alăturând cântări
De petrecerea cea de aici la cer.

54. Margini pământeşti
Glăsuiescu-ţi Maică şi Fecioară,
Că născând pe Fiul tău cel dumnezeiesc,
Amăgirea idolilor ai sfârşit.

55. Laudă strigând
Toată sfânta adunare mare
Pe aceea ce născut-a pe Dumnezeu:
Pază fii la toţi prin ale tale rugi.

56. Duhul tău luând
Chiar Cuvântul ce din tine, Pruncă;
Ce născuse fără ispită de bărbat,
Ca un Fiu în slavă l-a sălăşluit.

57. Pe Stăpânul lor
Îngereştile Puteri văzându-L
Duhul Maicii sale singur în mâini luând,
Spăimântatu-s-au şi mult s-au bucurat.

58. Firea cea de om
Întreci, de Dumnezeu Născătoare,
Căci Fecioară ai rămas după naştere
Şi murind te duci la Fiul tău Preasfânt.

59. Cete îngereşti,
Oameni şi făptura toată,
Laude ţi-aduc, o Maică, toţi la un loc,
Că Tu, mai presus de orice fire eşti.

60. Strajă tare fii
Celor ce te laudă, Curată,
Împotriva bântuielilor duşmăneşti
A văzuţilor şi nevăzuţilor vrăjmaşi.

61. Întru rugăciuni
Pe Fecioara, Maica Ta, primeşte-o
Ca pe o caldă Solitoare pentru noi toţi,
Iar pe noi, ca un bun, mântuieşte-ne.

62. Pe Cel ne-nceput
Împreună cu Fiul mărescu-L
Şi pe Duhul, in trei feţe un Dumnezeu,
Cel ce este Ziditorul tuturor.

63. Lucru minunat
Eşti cu totul fără de prihană,
Căci mormântu-ţi tuturor credincioşilor
Se arată rai prea-înţelegător.

63. Cade-se acum,
Ca să te mărim, Fecioară Maică
Mai cinstită fiind şi mai mărită mult
Decât toate Cetele cele de sus.

Starea a treia

1. Neamurile toate
Laudă-ngropării
Tale Fecioară, cântă.

2. Neamurile toate
Te fericesc Doamnă,
Că eşti lui Hristos Maică.

3. Neamurile toate
Te fericesc, Maică
Cu daruri dăruită.

4. Limbile pe tine
Te fericesc Sfântă,
A lui Dumnezeu Maică.

5. Ceata de apostoli
Alergaţi cu râvnă
La îngroparea Maicii.

6. Ceata de apostoli
A venit din margini
Să-ngroape Fecioara.

7. Fricos te-mpresoară
Cetele de îngeri
La prea slăvita-ţi moarte.

8. Cu sobor de îngeri
Se pogoară Fiul
Să ia al Maicii Lui duh.

9. Deşi mori, Fecioară
Dar te-nalţi la ceruri,
La prea-iubitul tău Fiu.

10. Preoţi lăudaţi toţi
Pe a Domnului Maică
Ce în cer se strămută.

11. Laudă din ceruri,
Să se glăsuiască
La adormirea Maicii.

12. Satul Ghetsimani
Slăveşte mormântul
De-a pururea Fecioarei.

13. La cereşti lăcaşuri
Acum mergând Maica
Pe cei ce-ţi cântă scapă-i.

14. Cetele slăvite
Trecând pe Fecioara
La cer, au proslăvit-o.

15. Prea curată Maică,
Fericimu-te cu
Ai tăi prea-sfinţi născători.

16. Tu, născând viaţa,
Preacurată, cum mori
Biruind legea firii?

17. O, minuni străine,
Ziditorul cum ia
Al Maicii Sale suflet!

18. S-alergăm îndată
La groapa Preasfintei
Şi dobândi-vom milă.

19. Bucură-se totul
De a ta Preasfântă
Şi cerească mutare.

20. Cerul şi pământul
Cântec de mutare
Glăsuiesc Preacuratei.

21. Lumii mântuire,
Stăpână, arată
Întru a ta mutare.

22. De finic mlădiţe.
Ca lui Hristos, Maică
Ţie-acum aduc.

23. Din a lumii margini,
Cei trimişi la tine
Se adunară, Maică.

24. Către a Sa Maică,
Astăzi de la ceruri
S-a pogorât Stăpânul.
25. Astăzi lumea toată,
S-a sfinţit cu totul
Prin Sfânta-ţi adormire.

26. Astăzi dar, Fecioara
Şi Maica Vieţii,
Sus, către ceruri s-a dus.

27. Mă spăimânt, Fecioară,
Petru striga ţie
Când stai întinsă moartă.

28. Mă spăimânt, Fecioară,
Văzându-te-ntinsă
Pe pat, stigat-a Pavel.

29. La cereşti lăcaşuri,
Te-ai mutat cu totul
De jos, Fecioară Maică.

30. Frică ia mulţimea,
De cinstita-ţi moarte
Trupească Preacurată.

31. Cete credincioase,
Mărescu-ţi, Fecioară,
Slăvita-ţi adormire.

32. Vie eşti şi-n moarte,
Fără de sămânţă
Născând Viaţa lumii.

33. Soarele cel mare
Te-a luat la Sine,
Norule cel uşurel.

34. Din părţile depărtate,
Corul de apostoli
S-a strâns să cânte ţie.

35. Cetele de îngeri,
Coruri de apostoli,
Mărescu-te, Fecioară.

36. Pe cei care cântă
Şi veghează, Doamnă,
La tronul tău păzeşte-i.

37. Limbi, noroade, neamuri,
Îngropaţi cu frică
Pe Solitoarea voastră.

38. Ingerii te cântă,
Maică şi Fecioară,
Întru a ta mutare.

39. Se întărâtară,
În zadar Iudeii
Asupra ta, Fecioară.

40. Gânduri pângărite,
Cugetat-au, Doamnă
Asupra trupului tău.

41. Preasfântă Fecioară,
A Domnului Maică,
Pe cântăreţi mângâie.

42. Sfântă Pruncă, Maică
Roagă pe al tău Fiu
Pentru toţi care-ţi cântă.

43. Robitor ce cântă,
Cere mântuire
De la Hristos Cuvântul.

44. Din toată nevoia
Scapă, Preacurată,
Pe ai tăi dreptcinstitori.

45. Din toată ispita,
Scapă, Preacurată,
Pe ai tăi dreptmăritori.

46. Dă-ne mântuire,
Celor ce cu lacrimi
Icoana ta o cinstim.

47. O, Treime Sfântă,
Tatăl, Fiul şi Duh Sfânt
Mântuieşte-ne pe noi.

48. Candela luminii
Prea curată Pruncă,
Nu ne lăsa uitării.

49. Neamurile toate
Laudă-ngropării
Tale Fecioară, cântă.

Înconjurând Sfânta Biserică, se cântă: De la margini, o, apostoli

1. De la margini, o, apostoli
La Ghetsimani v-adunaţi,
Şi-al meu trup, zice Fecioara,
Cu cântări să-l îngropaţi.

Fiul meu iubit mă cheamă,
Azi la Sine-n Cerul Sfânt,
Vă las binecuvântare
Şi mă-nalţ de pe pământ.

2. Sus în cer se întocmeşte
Sărbătoare-n jurul meu
Şi cu cine mă primeşte
Fiul meu şi Dumnezeu.

Monahi, pustnici, se adună
Formând cete-mpărăteşti
Pe pământ şi-n cer răsună
Armonii dumnezeieşti.

3. Primeşte, dar, Curată
Umilitele cereri
Şi la noi cu milă cată
La necazuri şi dureri
Iar noi drept recunoştinţă
Venerăm icoana ta
Totdeauna cu credinţă.
Adormirea-ţi vom cânta.

Prohodul Maicii Domnului

Prohodul Maicii Domnului cântat de maicile de la mănăstirea Diaconeşti:
https://www.youtube.com/watch?v=Yb1km6jioA4

Prohodul Maicii Domnului starea (I):
https://www.youtube.com/watch?v=TGJPXktYMu4

Prohodul Maicii Domnului starea (II):
https://www.youtube.com/watch?v=DopkhpCGZkc

Prohodul Maicii Domnului starea (III):
https://www.youtube.com/watch?v=t6xJo_neFtg

Starea I-a

Fiind Maica Vieţii, îngropării te-ai dat
Şi-ale îngerilor cete s-au înspăimântat
Adormirea ta cinstind-o luminat.

Născătoarea vieţii şi-al luminii izvor
La-ntuneric ucenicii cum te pogor?
Tu fiind lumina noastră-a tuturor!
Te mărim pe tine, Maica toatei zidiri

Şi-nălţăm duios cântări Sfintei Adormiri
Întru care plată dai acestei firi.

N-a rămas în groapă preacurat trupul tău
Ci mutatu-te-ai cu dânsul la Dumnezeu
Ca să fi părtaşă Slavei Lui mereu.

Iisus a toate Împărat prea slăvit
Te-a ales pe tine Maică şi, negrăit,
Fără de prihană tu L-ai zămislit.

Stăpânul făpturii pe pământ pogorând
Cum venise întrupându-Se oarecând
Astăzi vine dornic duhul tău luând.

În chip tainic astăzi şi noi toţi ne-adunăm
Şi cu Sfintele Femei jalnic îţi cântăm
Dând înconjur năsăliei ne-nchinăm.

Pe cea mai frumoasă decât tot ce-i zidit
Prin a căruia născare ne-am învoit
Cum s-o vadă firea că s-a pristăvit?

Iară iadul Maică, cum mai poate răbda
Întru tot fulgerătoarea lumina ta?
Căci orbeşte neputând a te vedea.

Dumnezeu Cuvântul trup luând, Mariam,
Spală firea ponosită a lui Adam
Şi din iad sloboade omenescul neam.

Cerul şi pământul îndelung s-au uimit
De străina zămislire ce s-a plinit
Întru tine, Prea Curată, negrăită.

O, minuni străine, lucru nou nevăzut
Cum şi Maică şi Fecioară te-ai cunoscut
Că din sângiuiri prea curate ai născut.

Din această lume simţitor te-ai mutat

Dar cu darul tău curată nu ne-ai lăsat
Izbăvind pe credincioşi de la păcat neîncetat.

Chiar de-ai fost ascunsă ca un rob în mormânt
Dar făptura te vădeşte înţelegând
Că Stăpână eşti în cer şi pe pământ.

Dac-a fost în groapă trupul tău pristăvit
Pentru noi paharul morţii s-a îndulcit
Plecăciunea ta cea multă socotind.

Odrăslind din tine spicul cel tăinuit
Credincioşii Pâinea vieţii au dobândit
Şi din stricăciune toţi ne-am izbăvit.

Ca un sfeşnic, Maică, pe pământ luminezi
Pravoslavnica credinţă o îndreptezi
Şi pe cei robiţi de patimi liberezi.

Ca un fulger cete de Hristos vestitori
Vin din marginile lumii purtaţi de nori
Ca să-ngroape trup de viaţă dătător.

Areopagitul şi cu el Ierotei
Au venit din depărtare cu Timotei
Dimpreună cu toţi Sfinţii Arhierei.

Pe a vieţii Piatră cea din unghi tăinuit
Dintru sângiuirile tale o ai urzit
Şi în lume viaţă nouă ai croit.

Adormind cu trupul în mormânt te pogori
Şi-l arăţi pe el izvor tămăduitor
Pravoslavnicilor tăi Închinători.

Ca să mântuiască pe strămoşul Adam
A venit Mântuitorul vestit din neam
Pogorând ca roua-n mitră, Mariam.

Să-i cuprindă groaza şi cutremurul rău

Pe acei ce defăimează numele tău
O, Prea Sfântă Maică a lui Dumnezeu.

După legea firii dintre vii ai apus,
Dar fiind a Vieţii maică la Ea te-ai dus,
Odihnindu-te în Slava cea de sus.

Plâng noroade, preoţi şi bătrâni Arhierei
Dimpreună cu slăviţii învăţăcei
Iar Mironosiţele jelesc cu ei.

Cum erai în viaţă sprijin cald tuturor
Şi de astăzi fii de-a pururi pe viitor
Ocrotind cu darul pe al tău popor.

Sub pământ ca luna ai apus, dar răsari
La trei zile ca un soare de Mai,
Primăvara vieţii noastre, dulce rai!

Tu născând Viaţa, cum te-aşezi în mormânt
Se-nfioară ceata îngerilor strigând:
Cum te acoperi, Sfinte Acoperământ?

Porumbiţă frumoasă, cu penaj aurit,
Eşti Fecioară, căci Stăpânul te-a împodobit
Ca să fii lăcaş cu totul prea cinstit.

Cel căzut din viaţă iar moştean s-a făcut
Când Fecioara fără patimă a născut
Pe Cuvântul cel fără de început.

Când a fost să vadă trupul ei răposat
Îngereştile puteri foarte s-au mirat
Cum cea nestricată moarte a gustat.

De la margini Sfinţii, alergând prea cu zor,
Sfântul trup la întuneric ei îl pogor-;
În mormânt, lumina noastr-a tuturor.

Pogorând la groapă, ceata Îngerilor

Înconjoară străjuind pe Stăpâna lor;
Trupul cel de viaţă pricinuitor.

Heruvimii slavei luminat dănţuiesc
Când se-nalţă cel de taină rai pământesc
În locaşul slavei cel împărătesc.

Dintru stricăciune pe cel mort prin păcat
Cu născarea ta Curată L-ai ridicat
Şi-n podoaba cea dintâi ne-ai îmbrăcat.

Porumbiţă frumoasă, cu penaj aurit,
Eşti Fecioară, căci Stăpânul te-a-mpodobit
Ca să-i fii sălaş cu totul prea cinstit.

Rânduială nouă tuturor s-a vestit
Prin străina zămislire ce s-a plinit
În mitrasul pururea neprihănit.

Dintru tine Fiul chip de rob a primit
După fire arătându-se îndoit:
Dumnezeu fiind şi om desăvârşit.

Chivotul se-ascunde; de la mari depărtări
Vin noroadele, duios înălţând cântări
Întru slava prea cinstitei ei mutări.

Ceata de Apostoli se adună de zor
Ca s-aşeze în mormânt prea frumos odor
Pe a Vieţii Maică, Doamna tuturor.

Rânduiala firei s-o plineşti te-ai plecat,
Dar ca Maică a cerescului împărat
Tu rămâi cu trupul veşnic nestricat.

Pe al tău, Curată, scump Mormânt îl cinstesc
Şi Slăvita Adormire o preamăresc:
Întru care dat-ai birul cel firesc.

Chiar de mori, Curată, dar viezi în Hristos,

Preamărită sus la Cer, şi-ntru cei de jos,
Sprijinind pe cei cu suflet credincios.

O, ce bucurie, ce dulceaţă simţeşti
Întru slava şi odihna celor cereşti
Căci cu Domnul Slavei, tu împărtăşeşti.

Unul din Treime trup din tine primind
Firea cea cuvântătoare s-a înnoit
Minunată taină, lucru preamărit!

Proorocii, Maică, de demult au cântat
Că din viţa lui David, tu, preaminunat
Odrăsli-vei pe Hristos cel aşteptat.

O, lumina lumii şi-al vieţii izvor,
Cum în loc întunecos Sfinţii te pogor-?
Se uimeşte firea prea tânguitor!

Naţie pizmaşă, ucigaş popor,
Ce sminteală ai avut, viţa Iudelor,
De voieşti surparea Sfintei Sfintelor?

Ticăloase jidov, vino soi blestemat
De-ţi cunoaşte uneltirea din păcat,
Din tăierea braţului tău cel spurcat.

Urmând Maica Milei lui Hristos Dumnezeu
Lecuieşte pe acel urgisit Evreu
Părăsindu-şi legea lui fariseu.

“Maică şi Fecioară, mama dulce a mea
Cum să rabd acum văzând îngroparea ta”
Aşa Simon Petru prea se tânguia.

“Cine-mi dă izvoare ca să plâng îndeajuns?”
Strigă Pavel, de durere fiind pătruns,
Când se vede-n groapă trupul ei ascuns.

Munţii se-nfioară. “Tu, norod credincios

Tânguieşte-te şi plângi astăzi dureros”.
Glăsuiesc Învăţăceii lui Hristos.

Oarecând, o, Maică, simţitor vom vedea,
După ducerea la Cer, frumuseţea ta
Căci de-acuma cerul Tu vei desfăta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Te mărim Cuvinte, cu Părintele Tău,
Iar Duhului Prea Sfânt ne-nchinăm mereu,
Preamărind în Troiţă pe un Dumnezeu.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Te cinstim, o, Maică a Celui făr-de ani
Închinându-ne la groapa din Gheţimani,
Cercetează-ne pe noi cei sărmani.

Starea a II-a

Se cuvine azi să mărim pe Prea Curata Maică
Care-ntrece cu cinstirea pe Heruvimi
Şi-i slăvită mai presus de Serafimi.

Se cuvine dar să-i cântăm celei cu dar dăruită
Care-ncape pe Cuvântul Dumnezeiesc
Întru pântecele ei cel fecioresc.

Cele pământeşti se-nfioară cu cele din slavă
Cum dumnezeiasca fire s-a deşertat
Locuind în pântecele Tău curat.

Una dintre Maici, născut-ai fără durere;
Căci precum sămânţă ai zămislit
Şi născarea se lucrează negrăit.

După cum întâi cu cuvântul se zideşte firea
Tot asemenea rodeşte mitrasul tău
Luând chip de rob Cuvântul lui Dumnezeu.

Tatăl cel ceresc, bunăvoie arătând spre tine
Iară Duhul Sfânt pe tine umbrindu-te
Se-ntrupează Fiul, preamărindu-te.

Ca şi Fiul tău, tu adormi după firească lege;
Dar a treia zi te scoală ca dintr-un somn
Dătătorul Vieţii şi al morţii Domn.

Sub pământ apui, tu fiind plămada vieţii noastre,
Căci din moarte ne-am sculat cei care zăceam
Prin născarea Vieţii dintr-al nostru neam.

Plâns cuviincios şi cântare să aducem Maicii
Ca atunci când s-a-ngropat fiul omului
Ca să fim părtaşi de Slava Domnului.

Mir adevărat eşti Fecioară, Prea Curată Maică
Care lumea miresmeşti cu bun miros
Odrăslind clondirul Vieţii, pe Hristos.

Întunericul cu împărăţia lui se pierde
Slobozindu-se din iad cei cari-au crezut
Că vei naşte Fiul Cel întâi-născut.

Apă ce viezi, Născătoarea Râului Vieţii
Curăţeşte-ne ale noastre întinăciuni
Şi stârpeşte ale vieţii mătrăguni.

Spre a primeni firea noastră cea căzută, Fiul
A zdrobit pe cel din veac şarpe pierzător
Odrăslind din tine cu trup muritor.

Sad prea minunat ce răsari mlădiţă de viaţă
Prin umbrirea cea de taină cu Duhul Sfânt
Odrăslind viaţa nouă pe pământ.

A căzut Adam sub blestem în Raiul desfătării,
Dar cu rază de nădejde s-a întărit
Că-L vei naşte tu pe Cel făgăduit.

Varsă din belşug adunarea Sfinţilor Apostoli
Băutura umilinţei ca un prinos
Aşezându-te acum în groapă jos.

Sfântul tău Mormânt, ascunzişul Cortului de taină
Îl cinsteşte, Prea Curată, norodul tău
Prea mărind mutarea ta la Dumnezeu.

Soarele acum ca la vremea Patimilor Sfinte
Îşi ascunde cu sfială lumina sa
Neputând să vadă adormirea ta.

Desfătare eşti, căci născut-ai pe dulceaţa lumii.
Deci acum cu lacrimi calde noi te rugăm
Ca de Sfânta Slavă să ne desfătăm.

Tremură văzând, boldul cel aducător de moarte
Că a sufletelor rană tămăduieşti
Odrăslind balsamul vieţii omeneşti.

Ochilor prea dulci şi cinstiţi ai Prea Curatei Maici
Căutaţi cu-nduioşare spre Dumnezeu
Ca să facă milă cu norodul său.

Imnuri îngereşti îţi aduce Sfânta adunare
A Slăviţilor Apostoli şi Arhierei,
Iară Serafimii se unesc cu ei.

Sub pământ apui Aurora zilei cea de taină.
Căci pe Soarele Hristos tu L-ai răsărit
Peste neamul nostru cel ticăloşit.

S-a înfricoşat, din adâncuri văzându-te iadul
Şi schimbându-se la faţă "Vai!" a strigat,
Dar ce soare iese aşa luminat!

Soarele frumos străluceşte după vremea nopţii
Iar tu cu frumuseţea Duhului Sfânt
Eşti la ceruri soare şi jos pe pământ.

Globul pământesc întru sânul primind pe Maica
S-a clătit din adâncime înfiorat
Când a fost în groapă trupul prea curat.

Al virtuţii mir şi aromă săvârşirii sfinte
Dă-ne nouă Prea Curată să folosim
Spre miros de taină jos la ţintirim.

În mormânt cioplit se ascunde trupul Prea Curatei
Iar a treia zi Puterile îl ridic'
După cum ne spune Sfântul Ucenic.

Toma Geamănul, ca un vifor străbătând văzduhul
Şi purtându-se grăbit pe aripi de gând
Te-a văzut cu trupul către cer urcând.

Sfântul Ucenic al prea dulcelui tău Fiu, Curată,
În văzduh întâmpinându-te a strigat:
"Iată Maica Domnului a înviat!"

Cort prea minunat, încăpând pe Ziditorul firii,
N-ai rămas în groapă jos, ca cei muritori,
Ci te-ai dus în slava Celui în Trei Sori.

Strălucit odor chipul tău neveştejit rămâne
Chiar de se-nmormântează năstrapa ta.
Dar îi dă viaţă Mana cea din ea.

Tainic ai ajuns ca şi discul poleit al lunii;
Dar pe unul din Treime cea în Trei Sori
Îi răsari celor din noapte muritori.

S-a încredinţat a Apostolilor Sfântă Ceată
Că tu eşti Sfinţirea noastră a tuturor
De te-ai şi purtat simţitor pe mâna lor.

Adormind Adam, necăjitul somn al veşniciei,
I-a urmat pe-acelaşi drum Eva cu amar
Fiind ea unealtă a lui Veliar.

Tu adormi puţin, dar te scoli ca şi Mântuitorul
După cum mai înainte ţi s-a vestit
Că te muţi în Slava Fiului iubit.

Jos te-ai pogorât, dar acum te odihneşti în slavă
În lăcaşurile Celui fără de ani
Cercetând cu darul pe cei sirimani.

Cei fără de trup, Arhistrategii Sfintelor Cete
Când o văd pe Prea Curata că s-a mutat
Se grăbesc s-o-ntâmpine prea minunat.

Mai aleasă eşti decât moscul de Liban, Fecioară,
Căci a Duhului podoabă o ai deplin.
Cuvios îţi cântă neamul tău creştin.

Cătrăniţilor, ticăloasă naţie de jidovi,
Învierea lui Hristos voi nesocotiţi,
Iar acum surparea Maicii uneltiţi!

Porumbiţă eşti strălucind frumos cu fecioria
Şi fiind împodobită prea minunat
Ai zburat cu sufletul înaripat.

Iarăşi Gavriil ca la Nazaret odinioară
A venit ca să-ţi vestească şi la Sion
Că te cheamă Fiul la cerescul Tron.

Se înfioară azi de lumina ta cea negrăită
Iadul cel nesăţios, tânguindu-se:
Vai! Cum văd pe talpa mea clătindu-se.

Plâns-au cu amar, Cinstitoarele cele cu miruri
Aşezată când ai fost în mormânt cioplit
Tu fiind palatul Celui prea mărit.

Cum ai suferit îngropare, Prea Curată Maică,
Strigă cele purtătoare de mir femei
Şi cu ceata Sfântă de Învăţăcei.
Prea înfricoşat se arată tuturor lucrul

Când se vede aşezat astăzi în mormânt
Cortul Întrupării Sfântului Cuvânt.

Versuri şi cântări cuvios să înălţăm Curatei,
Iară Sfântul ei mormânt toţi să-l preacinstim,
Căci prin odrăslirea ei ne izbăvim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Dumnezeule, întru trei feţe preamărit de-a pururi
Întăreşte pe Păstori şi norodul Tău
Împotriva uneltirii celui rău.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Maica Domnului, Prea Curată pururea Fecioară,
Dă Bisericii scăpare de bântuieli
Şi o păzeşte neclătită de sminteli.

Starea a III-a

Neamurile toate
Laudă-ngropării
Ti-aduc duios, Fecioară.

Petru se coboară şi-n mormânt te-aşează
Cu mare cuviinţă.

Cele cu miresme, în rând cu Ucenicii
Îţi cântă de-ngropare.

O, făptură, vino, prea jalnică cântare
S-aducem toţi Fecioarei.

Pe a Vieţii Maică, urmând celor cu miruri
La groapă s-o petrecem.

Ioane, prea iubite al Domnului Apostol,
Îngroapă pe Fecioara.
Pavele sfinţite, Lăcaş ales de taină,
Dumnezeieşte cântă-i.

Ierarhi, podoabei voastre aduceţi lăudare
Cu sfânta adunare.

Ai Mirului prieten, duioasă versuire
Cântaţi-i Prea Curatei.

Marie Magdaleno, aleargă azi cu jale
La Ghetsimani de vale.

Revarsă miruri scumpe, căci azi clondirul tainic
Al Mirelui s-ascunde.

Apleacă-ţi înălţimea, bătrâne Eleoane,
Spre Valea Ghetsimani.

Clăteşte-te, Sioane, şi tu cu Eleonul
Făcându-i loc Stăpânei.

Iar tu, sfinţite Iacob, cântându-i îngereşte
Prohodul săvârşeşte.

Cei hrăniţi cu mană, îşi tind zavistica mână
Spre cea fără prihană.

Ei cearcă să răstoarne năstrapa cea de taină
Ce poartă pâinea Vieţii.

O, câtă nesimţire la cei de altă dată
Îşi ucideau profeţii.

Ca slugă prea vicleană, aleargă făr-de minte
Iudeule Satană.

Pe Maica Izbăvirii, Iudei fără de lege
Încearcă s-o răstoarne.

Dar bine-a zis Scriptura, la patul tău Fecioară
Voinicii stau de pază.

Te-nalţi la ceruri precum i s-arătase

Lui Iacob tainic scara.

Cu imnuri se pogoară a îngerilor cete
La groapa ta, Fecioară.

Toiagul ce-nfrunzise al lui Aaron, cu taină
Pe tine te vestise.

Iar rugul altădată, nears fiind de pară
Te însemna, Fecioară.

Mutându-te în Slavă, făptura cea gândită
Prea minunat îţi cântă.

(Schimbarea tonului)

O, Prea dulce Maică a lui Hristos Cuvântul,
Îndură-te de lume.

Cântări tânguitoare femeile cu miruri
Înalţă azi cu jale.

Cum stai fără suflare, fiind a Vieţii Maică,
Prea Sfântă Născătoare.

Se pierde rătăcirea, iar cei căzuţi într-însa
Prin Fiul tău se scoală.

În iad, la întuneric, Cuvântul se pogoară
Ca să ne izbăvească.

Din undiţa satanei, pe cei căzuţi din viaţă
Hristos îi liberează.

A ta născare sfântă răsare lumii viaţă
De aceea toţi îţi cântă.

În groapa stricăciunii vrăjmaşii tăi să cadă
Cei ce nu vor să creadă!

Cuvinte, Domn a toate, învaţă-ne cu darul
Cântarea Prea Curatei.

Pe Maica Ta, Cuvinte, pe Mieluşeaua, Doamne,
Cum groapa o cuprinde.

Cămara Vieţii astăzi s-acopere stropind-o
Femeile cu miruri.

Apostolii cu jale din inimă suspină:
Dar cum ne laşi, Stăpână!

Lumina Vieţii noastre, în groapă la-ntuneric
O, cum te-acoperi, Maică!

Strămoşilor sculare făcându-te pricină
Cum mori acum, Stăpână!

Făptura o slăveşte pe Maica Ta, Hristoase,
Ce te-a născut trupeşte.

Se pierde azi, Fecioară, amarul cel de moarte
Născând dulceaţă iară.

Solirea să ne fie Mutarea ta la Fiul
Celor ce-ţi cântă ţie.

Cu miruri de credinţă femeile te-ngroapă
Cu sfânta cuviinţă.

Iar tu cu dor fierbinte, fiind a Vieţii Maică,
Te muţi la cele Sfinte.

Grăbeşte de ne scoate pe noi, sirimanii,
Din undiţa satanei.
Puterile din slavă privesc nedumerit
Cum te aşezi în groapă.
Cum glia te ascunde, privelişte străină
Şi de mirare plină.

Iar duhul tău se vede purtat la cer de Fiul
Ce are trup din tine.

Zidirea cea simţită plângând se tânguieşte
Lipsindu-se de tine.

Gândirea se-nfioară de multa plecăciune
A Maicii Prea Curate.

Acuma curg izvoare
De miruri şi de lacrimi
La groapa ta, Fecioară.

Bisericii dă pace,
Norodului scăpare,
Prea Sfântă Născătoare.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

O, Treime Sfântă,
Unime în trei Feţe,
Pe toţi ne miluieşte!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Părtaşi, Fecioară, fie
De-a Fiului tău slavă
Acei ce-ţi cântă ţie!